

Mál nr. 412/2015
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar A.

Bifreið ók ofan í hvarf á þjóðvegi 61 og varð fyrir tjóni 8.2.2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 10.11.2015 ásamt fylgiskjöllum 1-6
2. Bréf V dags. 26.11.2015 ásamt fylgiskjöllum 1-4

Málsatvik.

M ók bifreið sinni suður Djúpveg yfir Steingrímsfjarðarheiði og ók skyndilega yfir mishæð á veginum sem hafði myndast vegna mikils vatnsrofs á veginum og varð bifreið M óökufær eftir slysið. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V og telur A sem veghaldara bera ábyrgð á tjóni sínu með vísan til 12. gr. sbr. 1. mgr. 43. gr. laga nr. 80/2007 og strangar reglur verði að gera til veghaldara. M bendir á að nokkrum klukkustundum áður hafi vegurinn um Staðardal farið í sundur, en engin tilraun hafi verið gerð til að aðvara ökumenn um að hætta væri á frekara vegrofi. M telur að tjón sitt megi rekja til gáleysis starfsmanna A. Í lögregluskýrslu segir að vegurinn hafi rofnað þar sem ræsi hafi gefið sig og A hafi verið tilkynnt um hvarfið í veginum og hafi A ætlað að senda menn á staðinn til að skoða hvað hægt væri að gera.

V hafnar bótaskyldu og segir að samkvæmt upplýsingum frá A þá hafi ekki verið vitað um rofið á veginum fyrr en eftir slys M, en veður þennan dag hafi verið slæmt um alla Vestfirði þar sem saman hafi farið hláka og miklar rigningar. V segir að það hafi ekki verið tök á því fyrir A að kanna ástand allra vegræsa á umræddum vegi og þó að eitt vegræsi gæfi sig á þessum þjóðvegi þá væri ekki þar með sagt að annað eða önnur gerðu það líka. Þá segir V að A hafi gert ráðstafanir strax eftir að tilkynnt hefði verið um slys M.

Álit.

Upplýst er að mikil hláka var og vatnsveður þegar M varð fyrir því að aka ofan í hvarf á þjóðvegi 61. A hafði verið tilkynnt um að vegræsi, í nokkurra kílómetra fjarlægð frá þeim stað þar sem M ók ofan í hvarfið, hefði gefið sig. A neitar því að hafa haft vitneskju um að vegræsið þar sem slys M varð hafi einnig gefið sig og þeirri staðhæfingu A hefur M ekki hnekkt. Þó vegur hafi gefið sig á einum stað þá er ekki sjálfgefið að A hafi vitneskju um rof á veginum á öðrum stað í nokkurra kílómetra fjarlægð. Ekkert bendir því til að starfsmenn A eða aðrir sem A ber ábyrgð á hafi sýnt af sér saknæma háttsemi í umrætt sinn hvað varðar það ágreiningsefni sem hér ræðir um og á M því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík. 15.12.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.